

Ralph Erskine

De hoorders van het Evangelie hebben in de slechtste tijden

een vaste grond voor het geloof en de hoop

(2^e preek)

Romeinen 4:18. Welke tegen hoop op hoop geloofd heeft.

Mijn vrienden, geloof en hoop zijn dierbare en uitnemende genaden, doch velen praten er maar over. Zij, die zo luchthartig over het geloof kunnen spreken, openbaren daarmee, dat zij vreemdelingen van het geloof zijn, en zij, die zo lichtvaardig over de hoop kunnen spreken, zeggende, zoals men het gewoonlijk zo gemakkelijk kan uitspreken: "ik hoop op Zijn genade," zijn voorzeker zeer grote vreemdelingen van dit geloof en deze hoop van Abraham. Er is een verborgenheid van het geloof en een verborgenheid van de hoop, en het is zeker, dat wij nooit beginnen te hopen, zolang wij niet beginnen te wanhopen, te wanhopen aan hulp van onszelf, en van alle schepselen en van alle dingen in de wereld. Hier is een wonderlijke strijd tussen hoop en hoop: hier is een hoop tegen hoop; hier is, als het ware, het vastleggen van het anker van geloof en hoop in de afgrond van de wanhoop. Hij geloofde tegen hoop op hoop.

De leer, die ik gisteren behandelde was:

Dat er voor zondaren, die het Evangelie van een belovend God in Christus horen verkondigen, in de meest hopeloze en wanhopig schijnende toestanden, een vaste grond voor het geloof en de hoop is.

De wijze van behandeling, die wij voorstelden, was:

1. Deze leer in een paar opmerkingen te bewijzen en te bevestigen.
2. De natuur van het geloof en de hoop te onderzoeken.
3. Enige van die hopeloze en wanhopend schijnende gevallen te vermelden, en dat nochtans een vaste grond voor geloof en hoop overblijft.
4. Te onderzoeken welke grond van hoop er is in de meest hopeloze en wanhopend schijnende gevallen.
5. Het onderwerp toe te passen.

Wij moeten het vierde punt nog behandelen, namelijk: Onderzoeken welke grond voor geloof en hoop er is in de meest hopeloze en wanhopend schijnende gevallen.

Vrienden, het voornaamste werk van de predikers van het Evangelie is een deur van de hoop te openen, en de mensen te roepen, om in de Zoon van God te geloven, en op de barmhartigheid Gods door Christus te hopen. Ik zal enkele van die gronden aanstippen: 1^e Meer algemeen; 2^e Meer bijzonder.

1^e Meer algemeen. Er is grond voor geloof en hoop voor alle zondaren, als men de volgende zes dingen overweegt.

1. Is het niet, in de eerste plaats, een grond van hoop, dat u een algenoegzame Zaligmaker wordt aangeboden? Dat Zijn bloed van alle zonde kan reinigen? O zondaren is dit niet een deur, die voor u geopend wordt?
2. Het is een grond van hoop niet alleen. dat deze Zaligmaker algenoegzaam is, en dat Zijn bloed al uw zonde en schuld kan afwassen, maar, dat u recht hebt op dit bloed te pleiten. Wij kunnen naar waarheid zeggen van deze eerste grond van hoop, namelijk, de algenoegzaamheid van het bloed en de gerechtigheid van Jezus, dat zijn bloed in staat is duizend werelden te reinigen, ja, dat het een innerlijke voortreffelijkheid heeft, om alle duivels in de hel zalig te maken, als het niet besloten was binnen het besluit van de verkiezing; zij hebben er geen recht op, neen, in geen geval. Het is tot u, o man, vrouw, dat het woord van deze zaligheid gezonden is: "Tot u, o mannen, roep ik, en mijn stem is tot der mensen kinderen." Gij hebt grond, op dit bloed te pleiten: "Want waarlijk Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad Abrahams aan:" daarom mag u om vergeving en zaligheid op dit bloed van Jezus pleiten.
3. Het is een grond van hoop voor alle zondaren, die het Evangelie horen, dat de goedertierenheid van God zich uitlaat door dit bloed van Jezus, en dat de genade van God heerst door deze rechtvaardigheid tot het eeuwige leven. O vrienden, is dit geen grond van hoop, dat Gods goedertierenheid zich uitlaat door dit bloed tot verheerlijking van de rechtvaardigheid? De rechtvaardigheid is voldaan door het bloed van Jezus, Zijn toorn is gestild, zodat God u genadig kan zijn, als een rechtvaardig God: "Hij is rechtvaardig, en rechtvaardigende degene, die uit het geloof van Jezus is. Hij heeft Christus voorgesteld tot een verzoening door het geloof in Zijn bloed."
4. Een andere deur van hoop, die in dit Evangelie voor zondaren geopend is, is deze, dat de Heere Jezus Christus zowel gewillig als bekwaam is, om zondaren zalig te maken. Hij is niet alleen bekwaam, want Hij is de almachtige God; maar Hij is ook gewillig, Hij is de Vrededorst. Hij verklaart Zijn gewilligheid door u te roepen, te nodigen, en te gebieden, dat u gelooft: "Dit is Zijn gebod, dat gij gelooft." Wel, vrienden, waarom twijfelt u dan aan de liefde en het welbehagen van God? Hier is Gods gebod, dat u gelooft, dat u in Hem gelooft, en tot Hem komt om het leven en de zaligheid. O verklaart Hem uw vijandschap niet, Die u in het Evangelie Zijn goedheid bekend maakt!
5. Er is grond van hoop voor alle zondaren, die dit Evangelie horen, dat God Christus heeft verzegeld, om een Zaligmaker voor zondaren te zijn: "want deze heeft God de Vader verzegeld." Hij heeft Hem verzegeld, om een profeet te zijn, om onwetende zielen te leren; Hij heeft Hem verzegeld, om een Priester te zijn, om in slavernij gebonden zielen vrij te maken; Hij heeft Hem verzegeld, om een Koning te zijn, om zielen van de zonde en de satan te verlossen. God heeft Hem verzegeld om een Zaligmaker te zijn; daarom kan God er niet op tegen hebben, dat u tot Hem komt, om door Hem te worden zalig gemaakt, nee, u kunt God niet meer eer aandoen dan, dat u zich tot de Zaligmaker wendt. Hij heeft Hem verzegeld met een zeer voor, treffelijke zalving van de Heilige Geest; Hij heeft Hem gezalfd tot die ambten, om zondaren zalig te maken. Is hier dan geen grond van hoop?
6. Hier is grond van hoop, dat de Heere Jezus, Die het verbond met Zijn bloed heeft bezegeld, al de weldaden van het nieuwe verbond aan zondaren in de zichtbare kerk heeft toegewezen: "Hun komen de verbonden en de beloften toe." Zij hebben er een verzegeld recht op, een recht, dat God aan zondaren in de zichtbare kerk, als zodanig, heeft gegeven; daarom heeft Hij al de leden van de zichtbare kerk vergund, gedoopt te worden. Ik zeg, God heeft al de weldaden van het nieuwe verbond aan de zichtbare kerk toegewezen, zij liggen binnen uw bereik. O vrienden, neemt wat u toekomt. Is niet de zaligheid u nabij gekomen, wanneer zij in uw handen is? Is hier geen grond van hoop? U mag elke belofte in de Bijbel

aangrijpen, omdat zij verzegeld is door het bloed van Christus; zij wordt u om niet aangeboden, omdat zij duur gekocht is door het bloed van Hem, Die God is. Daarom worden al de beloften u om niet aangeboden. Hier is dan grond van hoop voor alle zondaren, die het Evangelie horen, in de meest hopeloze en wanhopend schijnende gevallen

2^e Doch ik zal u enkele meer bijzondere gronden en redenen aanwijzen, waarom alle personen tegen hoop op hoop behoren te geloven.

1. Alles in God, zoals Hij Zich in Christus heeft geopenbaard, is grond van hoop. De Christus Gods is een grond van hoop: Hij is de hoop Israëls. Hij is de hoop van de Kerk van God; Hij is de hoop van al Zijn volk, en arme zondaren mogen op Hem bouwen; want alles wat in Hem is, is grond van hoop. Zijne vleeswording is grond van hoop: "U is heden geboren de Zaligmaker, welke is Christus de Heere, in de stad Davids." O Zijn doen en Zijn lijden is grond van hoop; Hij is gestorven, opdat Hij ons tot God zou brengen. Zijn opstanding is grond van hoop, want "Hij is opgestaan tot onze rechtvaardigmaking", en door Zijn opstanding heeft Hij krachtiglijk bewezen de Zoon van God te zijn. Christus' hemelvaart is een heerlijke grond van hoop: "Door Hem geloven wij in God, Welke Hem opgewekt heeft uit de doden, opdat ons geloof en hoop op God zijn zouden." De wezenlijke reden, waarom God Hem uit de dood heeft opgewekt, en Hij heerlijk is naar de hemel gevaren, was, opdat ons geloof en onze hoop op Hem zouden zijn. Hier is een Zaligmaker, Die leeft, en Die dood geweest is, en Die levend is in alle eeuwigheid; Die de sleutels heeft der hel en des doods. O vrienden, de Christus Gods is een grond van hoop; een deur van hoop is geopend, als u ziet op de ambten van Christus. O! Zijn profetisch ambt zegt, dat er grond van hoop is voor onwetende zondaren. O! Zijn priesterlijk ambt getuigt, dat er grond van hoop is voor arme schuldige zondaren. O! Zijn koninklijk ambt is grond van hoop voor slaven van de zonde en de duivel, omdat Hij een Koning is, Die de kop van de slang vermorzelt.

2. Evenals in de Christus Gods, zo is er ook in al de beloften grond van hoop; zij zijn berekend op al de toestanden en noden van arme zondaren. Zij zijn een grond van geloof en hoop, omdat zij alle Ja en Amen zijn in Christus Jezus. O vrienden! Zoals ik reeds eerder zeide, merkt op, dat het verbond uit beloften bestaat. Wat, dunkt u, doet God door deze beloften? Hij geeft Zichzelf en al de zegeningen van het verbond in deze beloften. opdat wij Hem zullen aangrijpen. De oneindige, onzienlijke God komt ons daarin zo nabij, als het Hem mogelijk is. Aangezien een onzienlijke God niet kan worden gezien. komt Hij als nabij in de beloften, opdat wij Hem daar zullen aangrijpen. Hij komt tot ons in de belofte, zeggende: "Ik zal uw God zijn; Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u." Hij komt met Zijn rechtvaardigmakende genade in een belofte: "Ik, Ik ben het, Die uw overtredingen uitdelg, om Mijnentwil. Hij komt met heiligmaking in de beloften: "Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u, en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen." Hij komt met alle zegeningen in de beloften, opdat wij in Hem, als een belovend God, zullen geloven, en op hem zullen hopen. Wat hebt u nodig, dat niet in de beloften is? "Zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal Ik ze allen tot Mij trekken." Daar is kracht, om de beloofde belofte te geloven. Het geloof is niet uit onszelf, het is de door God beloofde gave. Hebt u bekering nodig, Hij komt daarmee in de belofte: "Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben; en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enige zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene." "Deze heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden." Hij komt met al de genaden in de belofte: En de Heere, uw God, zal uw hart besnijden, om de Heere uw God lief te hebben. Genade en eer, zij zijn in de belofte vervat.

3. Een andere grond van hoop is de tegenwoordigheid Gods, Zijn belofde tegenwoordigheid. Hij is niet veraf, of op een afstand; Hij is nabij in het Woord van de genade en van de belofte: "Zegt niet in uw hart: Wie zal in de hemel opklimmen? Het is Christus van boven afbrengen." Hij is nabij in het Woord, dat wij prediken. Zijn Naam is de grote Immanuël, God met ons. O vrienden! Zegt niet, dat Hij veraf is. Er zijn voor geloof en hoop vele beloften van Zijn tegenwoordigheid om op te berusten: "De beekjes der rivier zullen verblijden de stad Gods." "Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten."

4. De voorzienigheid van God is een andere grond van hoop, daarom moeten wij onze bekommernis werpen op Hem, Die voor ons zorgt. Wij behoren Zijn bijzondere voorzienigheden over Zijn Kerk en Zijn volk, in alle eeuwen, te overwegen, opdat zij zo het geloof en de hoop tot een stut en steun mogen wezen. Toen Adam uit de staat der rechtheid in een ruisende kuil viel, en zichzelf en zijn gehele nageslacht in ellende dompelde; hoe gepast kwam toen de belofte: "Het zaad van de vrouw zal de slang de kop vermorzelen." Toen Israël in de zwaarste slavernij was, hoe duidelijk werd toen de voorzienigheid zichtbaar in hun verlossing. Toen de Joden op het punt waren van door Haman verdelgd te worden, hoe kwam toen de voorzienigheid tussenbeide. Toen Christus, het Hoofd van de Kerk, in het graf was gelegd, toen scheen de hoop van de Kerk vergaan te zijn; ja, doch juist toen kwam de voorzienigheid het helderst uit. Gelijk het met het Hoofd was, zo zal het ook met de leden zijn.

5. Het bloed en de gerechtigheid van Jezus is een andere grond van hoop. Het bloed van Jezus is het bloed Gods, en de gerechtigheid van Jezus is de gerechtigheid Gods. O. hier is het fundament voor het geloof en de hoop. Het is een eeuwige gerechtigheid en een de wet verheerlijkende gerechtigheid; het is een rechtvaardigheid voldoende gerechtigheid: het is een van sterkte voorzienende gerechtigheid; zij is als het geld, dat alles verantwoordt, omdat het de gerechtigheid Gods is. O vrienden, hier is een sterk fundament voor geloof en hoop; het is zo'n sterk fundament, dat niet alleen wij er op kunnen bouwen, maar al waren er tien duizend werelden, dan konden zij hier op dit fundament bouwen. Hier is een deur van hoop.

6. Een andere grond van hoop is de eed van God, de eed waarmee het Woord van Zijn belofte bevestigd is, zodat allen, die het daarop wagen, genoegzame grond van hoop mogen hebben: "Hij is met een eed daar tussen gekomen, opdat wij door twee onveranderlijke dingen in welke het onmogelijk is, dat God liege, een sterke vertroosting zouden hebben." O! Is niet dit een zekerheid van het geloof voor de Kerk van God? Wanneer God Zijn Woord geeft en Zijn belofte, dat is voldoende; maar, o vrienden, het is nog meer wanneer Hij zijn Woord met een eed bevestigt; wanneer Hij gezworen heeft bij Zijn heiligheid. "Ik heb eens gezworen bij Mijn heiligheid, zo Ik aan David liege." Het is de eed van God, in een betere hand dan de onze afgelegd, het is de eed van God aan Christus: "Ik heb gezworen bij mijzelf." Wanneer God bij Zichzelf zweert dan kan Hij bij geen meerdere zweren; want dan zweert Hij bij al Zijn heerlijke eigenschappen en volmaaktheden, dat het verbond zal vastblijven voor allen, die door het geloof tot Hem de toevlucht nemen, O vrienden, dit is een vaste grond van hoop.

7. De Naam van God is een grond van hoop. Het heeft Hem behaagd in Zijn Woord Zijn Naam tot de voornaamste grond te maken, waarop zondaren met Hem mogen pleiten. Wij lezen dan ook van vele heiligen, die zeggen: "OM uws Naams wil, Heere, vergeef mijn zonde. Om Uws Naams wil, delg uit al mijn ongerechtigheden." O vrienden, als wij ons geloof en onze hoop op de eer van Zijn Naam bouwen, dan zal Hij het zeker doen om Zijns Naams wil.

8. De eer van God is een grond van hoop; niet alleen Zijn Naam, maar de eer van Zijn Naam: "help ons, o God onzes heils, ter oorzake van de eer Uws Naams." U mag uw geloof en uw hoop

bouwen op de eer Zijns Naams, omdat Zijn Naam niet hoger kan verheerlijkt worden, dan in de weg van zondaren zalig te maken door Jezus Christus. Daarom moeten wij ons geloof en onze hoop op de eer Zijns Naams bouwen; als wij daar ons geloof en onze hoop bouwen, dan zal Hij gewis voor Zijn eer zorg dragen. O! Hij zal Zichzelf verheerlijken. Welgelukzalig zijn zij, die hun zaligheid zo vastmaken, door op de eer Zijns Naams te bouwen.

9. De goedertierenheid van God is een grond van hoop, zoals zij zich uitlaat door Jezus Christus: "Uw goedertierenheid zal eeuwiglijk gebouwd worden."

10. De waarheid en getrouwheid Gods is een grond van hoop. Deze waarheid en getrouwheid wordt een rondas en beukelaar genoemd.

11. Niet alleen zijn Gods eigenschappen gronden van hoop, maar het is ook een grond van hoop, dat God een Geest is, want Zijn woorden zijn geest en leven. En, waarlijk, hoe geestelijker wij een belofte beschouwen, hoe lieflijker wij die bevinden.

12. De oneindigheid van God is een grond van hoop. Hij is oneindig in wijsheid, kracht, heiligheid, rechtvaardigheid, goedheid en waarheid. Wij kunnen spoedig verlegen staan, maar niets kan de oneindige Wijsheid in verlegenheid brengen, daarom mogen wij tegen hoop op hoop geloven.

13. Ik mag er nog aan toevoegen, dat de eeuwigheid van God een grond van hoop is. Hij is de eeuwige God, en Hij stelt ons dat voor in die belofte: "De eeuwige God zij u een woning. God duurt in eeuwigheid." De hele wereld veroudert en vergaat, als een kleeft, maar Zijn kinderen en knechten zullen tot in eeuwigheid blijven. De eeuwigheid van God is een grond van hoop, want in Hem is een eeuwige zaligheid.

14. Ook de onveranderlijkheid van God is een grond van hoop. Omdat Hij God is en niet verandert, daarom zijn de kinderen Jakobs niet verteerd.

15. De persoonlijkheid van God is ook een grond van hoop, hetzij wij die in de vereniging van de goddelijke Personen, of afzonderlijk beschouwen. Beschouwen wij de persoonlijkheid van God gezamenlijk, als drie Personen, als meervoudig sprekende, dan horen wij ze in het werk van de schepping spreken: "Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis." Ik zal u een tekst opnoemen, waarin Zij zo spreken in het werk van de verlossing, in de uitvoering van het werk van de zaligheid: (Hoogl. 1:11) "Wij zullen u gouden spangen maken met zilveren stipjes." Wij, Vader, Zoon en Heilige Geest, Wij zullen het werk beginnen en Wij zullen het voortzetten; Wij zullen zo en zo doen. En beschouwen wij ze afzonderlijk, daar is grond van hoop op gemeenschap met God. De liefde van de Vader wordt ons ontdekt in het beramen, en de liefde van de Heilige Geest wordt ons voorgesteld in Zijn toepassen van het werk van de verlossing. In dit licht wordt ons de orde van de gemeenschap voorgesteld in Ef. 2:18: "Want door Hem hebben wij beide de toegang door één Geest tot de Vader." Hier is de orde van de gemeenschap met God: Wij hebben gemeenschap met de Vader, in de Zoon, en door de Heilige Geest. Zo is gemeenschap met God, Vader, Zoon en Heilige Geest, een deur van de hoop, die voor ons allen geopend is.

16. De onvergelykelijkheid van God is een grond van hoop; Hij is een onvergelykelijke God in Christus. O vrienden, misschien zegt u; er is geen zondaar mij gelijk, mijn toestand is zonder weerga; doch is er een God gelijk Hij? Hij is een God, Die Zijn gelijke niet heeft. Hier is grond van hoop: het Wezen zelf van God, als een God, Die de doden levend maakt, is grond van

hoop; ja, geloof en hoop kunnen zich nergens als in een middelpunt verenigen, dan in een levende God, en in het leven van God.

Dit zijn enkele van de gronden van geloof en hoop; Ik zal het een droevige zaak achten, als er niemand in deze vergadering is, die kan zien, dat er een deur van het geloof en van de hoop voor hem geopend is. Nu er een deur van het geloof en van de hoop geopend is, o gaat dan in door deze deur.

V. Wij zullen nog een woord van toepassing spreken. O mocht de Heere Zelf de toepassing maken. Is het zo, vrienden, dat er in het Evangelie een vaste grond van hoop is, zelfs in de meest hopeloze en wanhopend schijnende toestanden?

1. Ziet dan tot uw onderrichting, wat de reden is, dat God, in Zijn heilige voorzienigheid, Zijn gemeente en Zijn volk dikwijls in toestanden brengt, die er hopeloos en wanhopend uitzien. O vrienden, het is om deze reden, dat wij zouden wanhopen aan hulp en hoop van elders, het is opdat wij alleen op God zouden hopen. Daarom beschikt Hij de zaken zo, in Zijn voorzienigheid, of in sommige omstandigheden waarin Hij Zijn volk brengt, opdat u uw hoop alleen zoudt stellen op Hem, Die in de meest hopeloze gevallen kan helpen: (2 Kor. 1:9) "Wij hadden al zelf in onszelf het vonnis des doods, opdat wij niet op onszelven vertrouwen zouden, maar op God, Die de doden verwekt." O vrienden, sommigen worden in zeer droevige engten, in zeer grote moeilijkheden gebracht; zij zijn geneigd te zeggen: o! wat zou God toch met mij voorhebben? Zij menen, dat God hen wil doden, of verdelgen, of, dat God iets kwaads met hen voorheeft. Neen mens, Hij heeft slechte ten doel, dat u, wanneer u ziet, dat uw toestand hopeloos en wanhopend is, tot God zult gaan en op Hem vertrouwen: "Wij hebben het vonnis des doods in onszelf, opdat wij niet op onszelf maar op God zullen vertrouwen."

2. Wij kunnen hieruit zien, dat Gods volk niet tegen God behoort te murmureren, wanneer Hij hen in engten en moeilijkheden brengt; in zulke toestanden die hopeloos en wanhopend schijnen te zijn. O! Denkt niet, dat Hij het kwaad met u voorheeft; Zijn doel is, u tot Hem uit te drijven; dat u het anker van het geloof op een goede ankergrond, namelijk, op God Zelf zult uitwerpen. Wij lezen in Richteren 20, dat de kinderen Israëls vergund was tegen de stam van Benjamin op te trekken ten strijde; zij hadden God daarin geraadpleegd, en de Heere had gezegd: "Trekt tegen hen op," en nochtans werden zij verslagen. O! Dan gaan zij wenende tot God, en zij vragen: Zal ik weer genaken ten strijde tegen de kinderen Benjamins, mijn broeder? Ja, zegt God, en zij trekken ten tweede male op, en worden weer door hem geslagen. Waartoe diende deze voorzienigheid? Men zou menen dat de Heere voornemens was hen te verdelgen. O neen, neen, het was opdat Hij Zich in de derde slag meer opmerkelijk zou wreken. Zij gaan ten derde male ten strijde en Benjamin wordt door hen verslagen.

Een tweede gebruik zal dienen tot beproeving.

Aangezien het zo is, als ik gezegd heb, dat wij, zelfs in de meest hopeloze gevallen, evenals Abraham, die tegen hoop op hoop geloofde, een vaste grond voor het geloof en de hoop hebben, in God in Christus, zo laat ons beproeven of wij enig geloof hebben zoals dat van Abraham. Iedere gelovige heeft niet dezelfde beproevingen en moeilijkheden, en daarom hebben allen niet hetzelfde sterke geloof nodig. Toch is het ware geloof steeds op dezelfde wijze werkzaam in dergelijke gevallen, zodat het enige overeenkomst heeft met het geloof van Abraham. Beproeft het daarom aan het volgende.

1. Als u enig geloof hebt gelijk dat van Abraham, dan zult u alleen met Christus voldaan zijn. Zegt mij, bent u met Christus alleen gerustgesteld? Zijn u alle andere dingen ongenoegzaam? Beschouwt u Christus als een hemel op aarde? Kunt u Christus aanmerken als gerechtigheid en sterkte voor u? O vrienden! Is u dat genoeg, als u Christus maar hebt, al zoudt u alle dingen op

aarde moeten missen? Zodat u met Habakuk zegt: "Alhoewel de vijgenboom niet bloeien zal, en geen vrucht aan de wijnstok zijn zal, nochtans zal ik mij verheugen in de God mijns heils." Onderzoekt dan, of u aan Christus alleen genoeg hebt. Er zijn er maar weinigen, bij wie het zo is; er is iets in de wereld, dat hen voldoening geeft; neemt dat weg en Christus kan hen niet voldoen. O beproeft het, of Christus alleen u genoeg is. Kunt u zeggen: "Wien heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde"?

2. Beproeft het hieraan of uw geloof iets in zich heeft van de natuur van Abraham's geloof: Kunt u op een afwezige God leven? Kunt u zelfs in verlating op God in Christus leven? Kunt u in een toornige God geloven, in een God tegen Wie u gezondigd hebt, Die u beledigd en getergd hebt? Kunt u in een toornige God geloven, ook wanneer Hij in Zijn voorzienigheden Zijn ongenoegen over u uitdrukt? Kunt u tot deze God gaan, en op Hem bebouwen? Kunt u in Hem geloven wanneer u niet in staat bent uw betrekking op Hem vast te houden? Maakt u aanspraak op uw betrekking op de Zoon van God, al is het, dat Hij Zich voor u verbergt? Wel vrienden, dat heeft iets van het geloof van Christus toen Hij aan het Kruis hing en uitriep: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" Mij verlaten, maar toch Mijn God. Vrienden, het kan zijn, dat de ziel de betrekking op God vasthoudt, zelfs wanneer zij bevindt, dat Hij is weggegaan. O kunt u uw betrekking vasthouden op een God, Die u heeft verlaten? Dat heeft iets van het geloof van Abraham, die tegen hoop op hoop geloofd heeft.

3. Onderzoekt of u uw oren kunt toestoppen voor de stem van het gevoel en de rede. Dit deed Abraham, toen hij geroepen werd om de grond en het voorwerp van het geloof te overwegen, namelijk, de kracht Gods. Er staat geschreven: "Hij heeft zijn eigen lichaam niet aangemerkt, dat reeds verstorven was, noch ook, dat de moeder in Sara verstorven was;" hij stopte zijn oren voor de vleselijke rede en gewaarwording. Bent u dan in staat uw oren te stoppen voor vleselijke rede en gevoel, en ze te openen voor wat God zegt, als een belovend God? Dit geloof is enigerwijze gelijk aan het geloof van Abraham.

4. Kunt u de gronden van het geloof, namelijk, de macht Gods, tegenover al de bewijsvoeringen van het gevoel en de rede stellen? "God heeft één ding gesproken, ik heb dit tweemaal gehoord, dat de sterkte Godes is." Zet de bewijsgrond van het geloof tegenover al de slingeringen van het ongeloof.

Wij zullen met een kort woord van vermaning sluiten.

Is het zo, dat zondaren, die het evangelie horen, een vast fundament hebben voor het geloof en de hoop, zelfs in de meest hopeloze en wanhopend schijnende gevallen? Dan is de roeping tot alle zondaren, die dit Evangelie horen: doet als Abraham, die tegen hoop op hoop geloofd heeft. Laten zondaren dit doen, laten de gelovigen het meer en meer doen, door meer en meer te wandelen in de voetstappen van de vader der gelovigen, "die tegen hoop op hoop geloofd heeft." Vrienden, dit is de roeping Gods, welke wij door een sterk geloof eer behoren te geven. Maakt, tegenover het ongeloof, gebruik van de almacht van God, want waarlijk, vrienden, het ware geloof kan niets uitwerken dan door de kracht Gods; het heeft niets om op te leven, dan de volheid en gerechtigheid van Christus, en God in een belofte, een Verbondsgod.

1. Werpt u tegen: *"waarom tracht u mij toch te overreden in Jezus te geloven en op Hem te hopen: want mijn toestand is niet alleen een hopeloos en wanhopend schijnend geval, maar ik schijn aan de macht van de zonde te zijn overgegeven. Mij dunkt, dat God mij aan de macht van mijn begeerlijkheden heeft overgegeven; ongerechtige dingen hebben de overhand over mij: de zonde woont niet alleen in mij, maar mij dunkt, zij heerst over mij."*

Dan antwoord ik: O mens! Meent u, dat dit een hopeloos geval is? Wel, er is nog hoop in Israël, zolang als God u roept. Uw klacht zelf is grond van hoop; David zegt: "ongerechtigde dingen hadden de overhand over mij, maar onze overtredingen, die verzoent Gij." Wel, daar is grond, om tegen hoop op hoop te geloven, want al hebben ongerechtigde dingen de overhand over u, God heeft beloofd, dat Hij de overtredingen verzoent. Wij worden geroepen in deze belovende God te geloven.

2. Werpt u verder tegen: *"Maar ik ben in een hopeloze toestand, want ik denk, dat God mijn gebeden niet hoort."*

Dan antwoord ik: U kunt een dergelijk geval als het uwe lezen, in Klaagl. 3:8, waar de Kerk spreekt: "ook wanneer ik roep en schreeuw sluit Hij de oren voor mijn gebed." En nochtans hoort u haar daar (vs. 26) ook spreken: "Het is goed dat men hope, en stil zij op het heil des Heeren."

3. Een derde tegenwerping is: *"Maar ben ik niet in een hopeloze toestand, want God is tegen mij in Zijn voorzienigheid, en mijn verdorvenheid wordt door het kruis meer opgewekt? Is er in dit geval enige grond van hoop?"*

Ik antwoord: Zelfs in dit geval wordt u geroepen tegen hoop op hoop te geloven. Er is een soortgelijk geval in Jes. 57:17: "Ik was verbolgen over de ongerechtigheid van hun gierigheid en sloeg hen; Ik verbergde Mij en was verbolgen: evenwel gingen zij afkerig heen in de weg huns harten." Er was verdorvenheid door het kruis opgewekt; God sloeg hen in Zijn voorzienigheid, en nochtans gingen zij afkerig heen. Was die toestand nu hopeloos? Neen; ziet wat er volgt: "Ik zie hun wegen, en Ik zal hen genezen." O! Ziet welk een wonderlijke neerbuiging! Ik zie hun wegen, en zal hen genezen. O! Israël hope op de Heere, want bij de Heere is goedertierenheid, en bij Hem is veel verlossing."

4. Een vierde tegenwerping is: *"Maar is niet mijn toestand hopeloos wanneer ik niet de minste waarschijnlijkheid zie, dat ik zalig gemaakt ben en vergeving heb ontvangen?"*

Mijn antwoord is: Dit is de Heilige Israëls een perk stellen: (Jes. 40:27) "Waarom zegt gij dan, o Jakob, en spreekt, o Israël: Mijn weg is voor de Heere verborgen, en mijn recht gaat van mijn God voorbij? Weet gij het niet? Hebt gij niet gehoord, dat de eeuwige God, de Schepper van de einden der aarde, noch moede, noch mat wordt? Daar is geen doorgronding van Zijn verstand."

5. Doch werpt u tegen: *"Mijn toestand is nog hopelozer; ik tracht de middelen te gebruiken, doch die blijken alle vruchteloos te zijn; ik word er erger onder: is dat niet een hopeloze toestand? Dezelfde middelen die voor anderen nuttig zijn, in plaats van dat zij mij zouden baten, doen mij slechts kwaad, zijn voor mij schadelijk. De ordinanties, die voor anderen vol zijn, zijn voor mij als droge borsten."*

Ik antwoord hierop: O vrienden! Dit zou inderdaad een hopeloos en wanhopend geval zijn, als er die gronden van hoop niet waren, waarover wij gesproken hebben. Doch u vindt een dergelijk geval in Exodus 2. God roept Mozes om Israël te verlossen, doch in plaats van verlost te worden, wordt hun slavernij verzaard, alle dingen worden hun meer tegen. Kunt u niet zien, dat de middelen van de genade u nut doen? Wacht op God, Die de Hoop Israëls is, wanneer u aan een avondmaalstafel gaat aanzitten.

6. Een zesde tegenwerping is: *"Is niet mijn geval er zeer hopeloos uitzien? Ik ben soms aan het Avondmaal gegaan, dat het erger met mij geworden is wanneer ik daar geweest ben. En zoudt u zo iemand bemoedigen, om te geloven en te hopen? Ik heb tegen Hem gezondigd, ja, vreselijk tegen Hem gezondigd. Ik ben door de vijand geheel verslagen: ik ben net een zegeteken van de duivel, en vermaant u mij, dat ik zal geloven en hopen?"*

Ik antwoord: Ja, al bent u een afwijker, God roept u tot Hem terug te keren: "Bekeert u, gij afkerige kinderen, spreekt de Heere, want Ik heb u getrouwd." O arme ziel, keer weder tot Hem. Zeg mij, zult u daar voordeel van hebben, dat u ver van Christus af blijft staan? Is het niet beter in de handen van Christus om te komen dan in de handen van de duivel?

7. Een ander zal tegenwerpen: *"Ben ik niet in een hopeloze toestand? Ik ben nu als in de buik van de hel, en zou er in die toestand nog hoop zijn?"*

Ik antwoord: Ja. Jona zeide: "ik riep uit mijn benauwdheid tot de Heere, en Hij antwoordde mij; uit de buik des grafs (Engelse overzetting 'van de hel') schreide ik, en Gij hoorde mijn stem uit Uw heilige tempel." O! Ziet dan weer naar de tempel van Zijn heiligheid.

8. Werpt u tegen: *"O! Is dit niet een hopeloos geval? Noch gewaarwording, noch de rede, doen mij iets zien, dat in mijn voordeel is, alle bewijsgronden ter wereld van het gezond verstand weerspreken mijn hoop."*

Ik antwoord: Wel, mens, is dat uw toestand? Dan is die juist gelijk aan die van Abraham in onze tekst, die tegen hoop op hoop geloofd heeft. O vrienden, ziet tot God op, ter beantwoording van al die tegenwerpingen, die door het ongelooft worden opgeworpen, opdat u door die alle God mag verheerlijken, en wilt zo tegen hoop op hoop geloven.